

**Kan jij niet
veranderen?
Kijk eens naar je
geboorte!**

Door geboortehinneringen beter te begrijpen, kunnen volwassenen tot hun grote verrassing alsnog uit de vicieuze cirkel stappen van ‘niet kunnen veranderen’. Gedachten van pasgeboren baby’s zijn op latere leeftijd vaak niet meer passend. Regressie- en reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele geeft enkele voorbeelden.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Daan (37), een vriend van me, had het financieel moeilijk. Hij vertelde dat hij met de grootste moeite zijn maandelijkse hypotheek aflost. Hij zei: “Jij weet meestal wel wat opbeurends tegen me te zeggen of uit mijn taalgebruik iets aparts te halen zodat ik weer verder kan.” Gedeelde zorg is halve zorg. Ik luisterde naar zijn uiteenzetting en zocht naar het verhaal achter zijn probleem. Waar wrong de schoen precies? Daan: “Mijn financiën zijn op sterven na dood. Ik moet de zoveelste lening afsluiten bij familieleden om de hypotheek te kunnen blijven betalen, want ik heb natuurlijk wel geld nodig om van te leven. Ik zie geen andere uitweg dan het wéér aan mijn moeder te vragen. Andere oplossingen kan ik niet bedenken.”

Op sterven na dood

In mijn hoofd verscheen een plaatje van Daan als baby. Een pasgeboren hummeltje in de veilige armen van zijn moeder. “Daan, wat weet jij over je geboorte?” “Er was wat mis met de placenta. Korte tijd ben ik op sterven na dood geweest.” Aha, dacht ik, hij heeft ‘gaan leven’ verbonden aan zijn hachelijke geboortesituatie. Logisch, dat de enige oplossing die hij telkens in moeilijke (financiële) omstandigheden kan bedenken, zijn moeder is. De ‘enige uitweg’ (het geboortekanaal tijdens de bevalling) verliep immers via haar. Als volwassen man heeft Daan geld nodig om ‘van te leven’. Maar zodra financiële middelen op raken, schiet hij in paniek. Energetisch gezien glijdt hij automatisch terug naar geboortehinneringen waar gold: bij leven hoort op sterven na dood zijn, met als enige uitweg zijn moeder. Direct na Daans geboorte klopten die gedachten, maar nu niet meer. “Daan, als je begrijpt dat die geboortevoorwaarde nu niet geldt in nijpende situaties, dan kun je zelf op ideeën komen om uit lastige situaties te raken.” “Zie je wel”, reageerde hij opgelucht, “jij vindt altijd dingen waardoor ik weer verder kan.” Door los te komen van oude geboorte-energie werden nieuwe mogelijkheden zichtbaar en kwam Daan uit zijn impasse. Geld lenen van zijn moeder was niet langer de enige uitweg, hij nam klussen aan die niet meteen voor de hand lagen, maar wel geld opleverden. Voorheen was dat voor hem ondenkbaar.

Weeën-opwekkers

Marie-Louise (25) werd geboren met behulp van weeën-opwekkers, omdat de bevalling voor haar moeder te lang duurde en volgens de arts levensbedreigend werd. Marie-Louise kwam gezond ter wereld. Vanaf haar pubertijd verliepen ‘nieuwe dingen’ in haar leven (studie, werk, relaties aanknopen) moeizaam. Wanneer ze ergens aan begon, duurde het lang voordat ze het gevoel had ‘dat ze er was’. Ze zei: “Het lukt me uiteindelijk wel, maar ik heb meestal aansporing nodig van buitenaf.” Marie-Louise had meer dan gemiddeld een zetje nodig, zoals extra aanmoediging van vrienden en vriendinnen. Alleen ergens aan beginnen was ondenkbaar, ze ging ervan uit dat ze dat zelf niet kon. Op zielsniveau had ze onthouden dat haar geboorte, haar start om te gaan leven, moeizaam verliep en op latere leeftijd was ze daarvan nog steeds overtuigd. Bij iedere start meende ze hulp nodig te hebben van anderen om ‘er te komen’, net zoals de weeën-opwekkers haar hadden geholpen om geboren te worden. Na bewustwording van deze gedachtenkoppeling durfde ze meer alleen te ondernemen.

Bungeejumpen

Vriend Koen (48) vertelde me een keer over zijn geboorte, een fantastische ervaring. Koen: “Direct na de bevalling werd ik op de buik van mijn moeder gelegd om aan haar te wennen. In het ziekenhuis waren ze indertijd heel vooruitstrevend en vóór huid-op-huid-contact tussen pasgeboren baby’s en moeders. Direct na de geboorte legden ze me op haar buik en knipten pas na een tijdje de navelstreng door. Nou, dat heeft geholpen, we zijn twee handen op één buik!” Ik schoot in de lach, want ik was ook op de hoogte van zijn hobby, bungeejumpen. Zouden meer bungeejumpers - die van grote hoogtes naar beneden springen terwijl ze vastzitten aan een lang elastisch koord - geboortes hebben meegemaakt waarbij ze als pasgeborene lang bungelden aan de navelstreng voordat die werd doorgeknipt? Geboren worden/leven is als in het diepe springen, vastzittend aan een lang ‘koord’... Vertellen bungeejumpers daarom na afloop van een sprong enthousiast over de kick die ze daarvan krijgen, het gevoel ‘te beseffen dat je leeft’?

‘Inzien dat de geboorte tot het verleden behoort en dat moeder en kind op zichzelf staan, werkt helend’

‘Zouden meer bungeejumpers geboortes hebben meegemaakt waarbij ze als pasgeborene lang bungelden aan de navelstreng?’

Stotteren

Cliënt André (50) had last van stotteren. Hij hikkelde met woorden en zei: “Als ik voel dat een woord komt, zeg ik liever niets.” Naar later bleek, hield André’s moeder gedurende de bevalling van haar zoon haar kaken stijf op elkaar. Schreeuwen en gillen van de pijn bij iedere wee vond ze ordinair. Ze zweeg. Haar gedachten waren: ‘Als het komt, roep ik niets’. Ze bedoelde, dat zodra ze een wee voelde opkomen ze geen kik gaf. Bewust hield ze gegil en woorden binnen. Baby André nam dit als vanzelf van haar over en constateerde bij vele beginpogingen in zijn verdere leven dat *hij* woorden beter niet uitte. Nadat de geboorte-energie van zijn moeder duidelijk werd, verminderde zijn stotterprobleem. Woorden spreken ging hem beter af, hij hoefde zich niet meer in te houden!

Plastic bak op wieltjes

Ook denk ik nog weleens terug aan vriendin M. We spraken over haar puberdochter, die het vanzelfsprekend vond dat haar moeder haar overal naartoe bracht en met de auto weer ophaalde. Tijdens het gesprek zag ik beelden van een geboorte in het ziekenhuis en een plastic bak op wieltjes. De baby werd daarin vervoerd, van en naar de moeder. Grappend zei ik tegen M.: “Zeg tegen haar dat ze oud genoeg is om zelf met de fiets te gaan. Het idee dat ze van en naar jou toe gerold moet worden in een bak met wieltjes, hoort bij haar geboorte en niet bij nu.” Vriendin heeft haar dochter inderdaad verteld over haar geboorte en opperde dat ze ‘leven’ verbond met ‘vervoerd worden in iets met wielen’. Kort hierna kreeg de dochter een scooter voor haar verjaardag en ging ze vaker zelfstandig op pad. De voorliefde voor wieltjes bleef, vlieggreizen met rolkoffertjes deden hun intrede.

Tekst: Marianne Notschaele-den Boer, RHA Publishing WWW.VORIGELEVENS.NL

Transparant gehoorapparaat

Een vrouw van begin vijftig had ernstige gehoorproblemen. Vanaf jonge leeftijd droeg ze al gehoorapparaten in beide oren. Ze vertelde: “Zonder kan ik niet leven. Eerst had ik van die lelijke grote bruine apparaatjes, van kunststof. Daarna van die kleine doorzichtige, die bijna niet opvielen. Daar was ik blij mee.” Als pasgeborene baby had ze weken in een couveuse gelegen. Ze zei: “Aan de zijkant van de rechthoekige glazen bak zaten van die ronde gaten. Verplegend personeel raakte me aan door daar hun armen, gehuld in plastic, doorheen te steken.” In de glazen bak kwamen alle geluiden vervormd tot haar. “Er zat altijd plastic tussen mij en anderen.” De couveusebaby dacht dat bij ‘gaan leven en groeien’ hoorde: een doorzichtige kunststof barrière, vervormd geluid en weinig fysiek contact met anderen. De volwassen vrouw herkende het eenzaamheidsgevoel van toen en begreep waarom ze zo blij was met haar transparante gehoorapparaten. Dé manier om zich levend te voelen en contact te maken met mensen.

Elastiekje doorknippen

In ons taalgebruik zitten soms bijzondere verwijzingen naar vroegere ervaringen, die onbedoeld in de weg zitten. Geboortesituaties kunnen raar nawerken en een ‘eigen leven gaan leiden’ totdat de juiste herinneringen en niet meer geldende gedachtenkoppelingen zijn ontdekt. De oorzaak vinden is één, het verbreken van oude energie twee. Af en toe laat ik naast mijn paranormaal verkregen beelden cliënten tekeningen maken van hun geboorte. Inzien dat hun geboorte tot het verleden behoort en dat moeder en kind op zichzelf staan, werkt helend. Soms gebruik ik ter verduidelijking een plastic babypopje dat ik op papier plak met een elastiekje dat vastzit aan een getekende moeder. Als een cliënt zo’n elastiekje, die de navelstreng voorstelt, met een schaarje doorknipt, is dat een mooie aanvulling op het proces van loslaten van oude energie en komt ruimte voor verandering. •